

Co sie zmieni w 2012r?

02/12/2010 19:13 by Andrzej Struski

Co siã zmieni w 2012r?

â€žÅłwiat siã Zmieni w 2012râ€•

Å Å Å Å

Åłwiat jest pojãciem ogãlnym, dla jednego bãdzie to â€žÅłwiat jego myÅliã€• dla innego â€žÅłwiat, w ktãrym Åłyjeã€. W celu okreÅlenia terminu â€žÅłwiatã€• naleÅy dokãadnie sprecyzowaÅ punkt widzenia. Zmiana, jaka nastãpi w 2012r, bãdzie dotyczyãa rãwnieÅ; czãowieka, jednak nie tylko. Zdarzenie to, posiada charakter astronomiczny a wynika z istoty magnetyzmu i grawitacji wszechÅwiata. W zakresie tej istoty, mieÅci siã rãwnieÅ; mechanizm autoregulacji astronomicznego zegara. Sãoneczny ukãad planetarny jest jednym z elementãw zegara astronomicznego. Precyzja wskazaã caãego zegara, jest uzaleÅniona od stabilnoÅci zachowaã wszystkich ukãadãw sãonecznych wszechÅwiata. Ten aspekt astronomicznego zegara, nie moÅe siã zmieniaÅ. Jest to Åłwiat zegara astronomicznego. Jakie w ukãadach sãonecznych zachodzã procesy, moÅe zmiany, by zachowaÅ stabilnoÅci zegara? Do zachowania stabilnych i precyzyjnych wskazaã, niezbãdne jest zachowanie staãem masy caãego ukãadu sãonecznego, wzglãdem siãy grawitacyjnej galaktyki. Sãoãce swojã mocã grawitacyjnã, przyciãga bardzo duÅo materii z przestrzeni swojego ukãadu planetarnego, ale rãwnieÅ; takiej, ktãra przybywa z przestrzeni galaktyki. Z kaÅdã chwilã zwiãksza swojã wagã. Emitujãc masã materialnã w postaci Åłwiatãa, pozbywa siã czãÅci nadwagi, jednak nie caãej. Materia, jaka jest przechwytywana przez Sãoãce, skãada siã z rãÅnorodnych form, sã w tej masie rãwnieÅ; pierwiastki ciãÅkie. Nie wszystkie tego typu pierwiastki zostanã wyemitowane w przestrzeã a przede wszystkim poza ukãad sãoneczny. Istotã zegara astronomicznego, jest waga ukãadu sãonecznego a nie waga samej gwiazdy centralnej. Niezbãdne jest pozbycie siã przez Sãoãce, (bo planety tego uczyniã nie mogã) nadmiaru masy materialnej. Sãoãce musi wyemitowaÅ jã poza przestrzeã ukãadu sãonecznego. Naturalna emisja w postaci promieniowania Åłwietlnego, nie wyrzuci ciãÅkich pierwiastkãw. Zalegajã one pod powierzchniã tego gazowego olbrzyma i mogã zakããcaÅ jego naturalne procesy Åłyciowe. W tym celu w procesie ewolucji materii wszechÅwiata, powstaãy mechanizmy, ktãre aktywujã taka autoregulacjã. W odpowiednim poãoÅeniu galaktycznym ukãadu planetarnego, kaÅda gwiazda centralna pod wpãywem siã grawitacyjnych galaktyki, aktywuje wãasnã erupcjã. Jest to erupcja cykliczna, powiãzana z innymi, ktãre wystãpujã na Sãoãcu. Plamy Sãoneczne, to harmoniczny cykl mikro erupcji, ktãry koãczy siã tã jednã wielkã erupcja i caãy proces utrzymania wagi ukãadu sãonecznego rozpoczyna siã od nowa. W 2012r 21 grudnia bãdziemy mieli przyjemnoÅciã osobiÅcie obserwowaÅ, taka wielka erupcjã. W taki sposãb, zajdã zmiany w Åłwiecie zegara astronomicznego. Doznania, jaki bãdã bezpoÅrednio dotyczyãy czãowieka na ziemi, bãdã zmianami w Åłwiecie czãowieka. Zmianami w Åłwiecie cywilizacji. Zmianami w Åłwiecie biologii, klimatu, geologii i zmianami w jeszcze wielu innych â€žÅłwiatachã€. Najistotniejszã dla czãowieka zmianã z punktu widzenia gãwnej przyczyny zmian na ziemi, bãdzie zmiana w Åłwiecie ziemskiego magnetyzmu. To, Åe zostanie naruszone, magnetyczne pole ochronne planety ziemi, jest tylko kwestiã czasu w dzieãaniu promieniowania, ktãre bãdzie efektem erupcji. Istota problemu i gãwna przyczyna zmian na ziemi, leÅy w moÅliwiocci zmiany cech biegunowych jãdra planety. Åelazne pãenne jãdro, jest generatorem siãy grawitacyjnej ziemi, siãy, ktãra charakteryzuje zaleÅnoÅci i stabilnoÅci poãoÅenia planety wzglãdem Sãoãca. PoãoÅenie ziemskich biegunãw nie jest utrzymywane przez grawitacyjnã moc planety, to poãoÅenie, jest ustalane przez grawitacyjnã moc Sãoãca. W przypadku zmiany biegunowocci jãdra planety, siãa grawitacyjna Sãoãca obrãci jãdro w przeciãgu stosunkowo krãtkiego czasu. Moc grawitacyjna jãdra pociãgnie w kierunku swego obrotu wszystkie kontynenty. Taki scenariusz jest moÅliwy i zrealizuje siã, gdy erupcja na Sãoãcu osiãgnie stopieã porãwnywalny do tych najwiãkszych z jego historii. One to powodowaã zmiany poãoÅenia ziemskich

biegunów. Odbędzie się to w taki sposób. Erupcja solarna, wyrzuci olbrzymie ilości silnie namagnesowanych cząstek materii. One po zniszczeniu magnetycznego paszcza ochronnego ziemi, nie będą już miały, innej równie skutecznej bariery na drodze do jądra ziemi. Elastyczne płynne jądro, które z punktu widzenia potrzeb istnienia biologii na planecie jest niezbędne w tym cyklicznym występującym, co około 12 tysięcy lat przypadku, może i cząstki biologii zaszkodzić. Woda, która wyleje się z oceanów, tak jak z rozkwaszonej miski, zniszczy życie biologiczne w takim zakresie, w jakim się rozleje. Zmiany, jakie mogą zachodzić w świecie człowieka, to nie tylko zniszczenia wodne, to również zmiany poziomu lądów i oceanów, które mogą zmienić geograficznie planety. Istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia, jeszcze jednego rodzaju zmiany. Ta zmiana jak wynika z historii cywilizacji ziemskich, może być najbardziej w stosunku do człowieka z punktu widzenia jego rozwoju, w aspekcie cywilizacyjnym. Znane są wyniki badań archeologicznych, które świadczą o czasie rozwoju człowieka. Era cywilizacji to sześć do siedem tysięcy lat. Brakuje przecież tysięcy lat, może być czasem odradzania się człowieka na polu budowania świadomości zbiorowej, inaczej mówiąc wiedzy społecznej i cywilizacyjnej. Z takich informacji wynika, że człowiek po kataklizmie, który zmienia magnetyzm planety, również podlega pewnym zmianom magnetycznym.

© Struski Andrzej Powyższy tekst jest tekstem autorskim.
Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodą autora tekstu.